

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

51. De virginibus quæ infra xxv. annos necessitata cogente velantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

436 SECUNDA APPENDIX
cum Christianis communicent. Nam si adul-
teræ conjuges reatu sunt suis viris obnoxia,
quanto magis viduæ, quæ Deo religiositatem
voverunt, crimine adulterij notabuntur, si de-
votionem, quam spontè Deo obtulerunt,
libidinosa voluntate corruperint, atque ad se-
cundas nuptias transitum fecerint; quæ eti-
am violentia irruente ab aliquo prærepta fuerint,
ac postea delectatione libidinis permanere in
conjugio raptoris vel violento viro consense-
rint, damnatione superiùs comprehensa te-
neantur obnoxia. De talibus enim dicit Apo-
stolus: *Cùm luxuriata fuerint, nubere vo-
lunt, habentes damnationem, quia primam se-
dem irritam fecerunt.*

De viduis quæ viduitatem professæ sunt
coram Episcopo. *Ex Concilio
Arausicano cap. ix.*

Concil. Arau-
sic. 1. c. 27.
Burchard, lib.
8. c. 43.

L. Viduitatis servandæ professionem co-
ram Episcopo faciendam & habitum imposi-
tum minimè violandum; ejus verò raptorem,
vel ipsam talis professionis desertricem merito
damnandam decernimus.

De virginibus quæ infra xxv. annos necessi-
tate cogente velantur. *Ex Concilio Car-
thaginis Africae VIII. cap. xxvi.*

Concil. Mile-
vit. 2. c. 26.
Concil. Car-
thag. 7. c. 93.
* virginalis,
cùm

L. I. Placuit ut quicumque Episcoporum,
necessitate periclitantis pudicitia * virginem
velaverit, cùm vel petitor vel raptor formi-
datur, vel si etiam aliquo in mortis periculo
scrupulo compuncta fuerit ne non velata mo-
riatur, aut exigentibus parentibus Ecclesia
aut hi ad quos cura pertinet, velaverint virgi-

nem infra xxv. annos ætatis, ei non obfit Concilium quod de ipso numero annorum constitutum est.

Non liceat mulieri sanctum velum acceptum dimittere.

LII. Qualicumque modo mulier, permit-
tente canonicè viro suo, aut eo defuncto, ve-
lum sanctum acceperit in caput, aut sponte
aut invitè, in eo permaneat omnino, nec di-
mittat.

Lib. 5. Capi-
tular. c. 113.

De communicantibus.

LIII. *Quicumque manducaverit panem vel
biberit calicem Domini indignè, vel immodera-
tè, vel inordinatè, reus erit corporis & sangui-
nis Domini.*] *Reus*, id est, dignus ut damne-
tur ab ipso sacrificio, qui tantum mysterium
ut vile despexerit. Scriptum est: *Omnis mun-
dus manducabit ea. Anima que peccaverit, ut
immunda exterminabitur de populo suo.*] *In-
dignè*; ut Dominus ait: *Si ante altare steteris,
& ibi recordatus fueris &c.* Priùs perscrutanda
est conscientia, si in nullo nos reprehendit; &
post offerre aut communicare debemus. Qui-
dam dicunt: Dominus non indignum, sed in-
dignè accipientem, revocat à sancto. *Sed si
dignus indignè accedens retrahitur, quanto
magis qui non potest accipere dignè.* Unde
oportet cessare à vitiis, ut sanctum Domini
corpus sanctè percipias. *Probet autem*, id est,
quærat an dignus sit. Qui enim manducat, du-
pliciter reus effectus est, præsumptionis scili-
cet & peccati. *Non dijudicans*, id est, non